

[Fogh Rasmussen]

for en basisomsætning på hjemmemarkedet for at kunne ekspandere på udemarkedet.

Det er forkert at tro, at man i længden kan holde bygge- og anlægsbranchen oppe med tilskud og andre kunstgreb. »Ingenting kommer af ingenting – undtagen lommeuld« har Storm P. engang sagt, og det gælder præcis også tilskudsordninger over for byggesektoren. Enhver tilskudsordning skal betales ved salg af statsobligationer eller gennem højere skatter. Flere statsobligationer medfører højere rente, højere rente medfører mindre byggeri. Større skatter og afgifter mindsker folks lyst til at bruge professionelle byggefirmaer. Til gengæld bliver sort arbejde og gør-det-selv-arbejde mere attraktivt, og det tager omsætning fra byggefirmaerne. Hvem har altså betalt for byggestøtten? Det har byggebranchen selv. Man har kunstigt stimuleret byggeaktiviteten med den ene hånd og samtidig kvalt byggeaktiviteten med den anden hånd.

Det, venstre ønsker, er en langsigtet bygge- og anlægspolitik, hvor vi skaber mere stabile rammer for en bygge- og anlægssektor, som er selv bærende, som er selvhjulpne, og som ikke holdes oppe af kunstige stimulanser.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, det indtil nu har været lidt forstemmende at lytte til den del af diskussionen, der går ud på, hvis skyld det er – om det er den tidligere regering, eller det er den nuværende regerings skyld – at man har den beskæftigelsessituation i byggebranchen, som vi har. Det kan man naturligvis få megen tid til at gå med at diskutere fra den tidligere og den nuværende regering, men sagen er den, at vi nu er på under 100.000 beskæftigede i byggebranchen, og det er det laveste tal, man har haft i de sidste 25 år. Sagen er også den, at det må der naturligvis gøres noget ved.

Jeg finder ikke meget håb i boligministerens udtalelser heroppefra om, at der fra regeringens side vil blive gjort noget ved det, medmindre der bliver sparket meget voldsomt og kraftigt til regeringen, for det, man fornemmer som hovedtendensen i boligministerens redegørelse, er den blinde tro på markedskræfterne, at tingene vil gå af sig selv, efterhånden som regeringens økonomiske politik slår igennem. Det samme synspunkt

fremførte venstres ordfører jo for et øjeblik siden endnu kraftigere heroppefra.

En lille gnist af håb var der i boligministerens bemærkning om, at det dog af og til i særlig vanskelige situationer kunne komme på tale at give markedskræfterne et lille skub. Man må sige, at byggeriet netop nu er ude i en situation, hvor et sådant skub er helt specielt overordentlig tiltrængt – ikke engang om et år, hr. boligminister, men her og nu, så hurtigt som det overhovedet kan lade sig gøre. I stedet fører regeringen bl.a. igennem sine beskæringer af de kommunale bloktilskud en politik, som begrænser nybyggeriet yderligere. Der er stort behov i kommunerne for yderligere byggeforanstaltninger, både nybyggeri af plejehjem, som der er stor mangel på mange steder, og vedligeholdelse af kommunale bygninger – ting, som alle systematisk er ved at gå i stå eller allerede er gået i stå på grund af regeringens sparepolitik.

SF har fremsat en række forslag for at bøde på den katastrofale situation, nybyggeriet er kommet i. Det er forslag, som er effektive og rimelige. Det er forslag, som er et skub til markedsmekanismen – forslag, som måske netop af den grund er blevet afvist af regeringspartierne. Det drejer sig om at sikre en boligfinansiering, ikke over børsen, men i et lukket kredsløb. Det er et spørgsmål om at forhøje og ikke beskære kvoten for almennyttigt byggeri. Det eneste lille lyspunkt, vi har set, har været, at det er lykkedes at fortsætte den støtte til isoleringsarbejder, som man havde tidligere, på trods af at regeringen ikke brød sig om det.

Regeringen henviser til statsfinanserne, men man oplever gang på gang, når man så fremsætter forslag, som faktisk vil medføre en forbedring af statsfinanserne, samtidig med at der kommer arbejde i gang, at regeringen ikke er særlig begejstret. F.eks. har boligministeren kæmpet for at spare på boligydelse og boligsikring, men når SF har fremsat et forslag om et huslejestop i de uregulerede områder, som vil medføre sådanne besparelser, vil man ikke vide af det.

Det forslag, som nu er kommet fra Håndværksrådet og LO, synes vi i SF er meget interessant og fortjener at blive drøftet af én bestemt grund, nemlig at det bygger på et økonomisk hovedsynspunkt, som SF har fremført flere gange – sidst i forhandlinger med den tidligere socialdemokratiske rege-